

meték fejlődésének nyomon követésére látta ígéretesnek. Ezzel fejezte be mintegy 80 perces előadását.

Az előadást követően számos hozzászólás volt, majd *Schmötzer András* elnökünk dedikált könyvekkel köszönte meg Rajkai Kálmánnak a színvonalas előadást.

A vitát követően elnökünk beszámolt az idei jubileumi soproni tanévnitőt megelőző programról, amikor Vági István hajdani professzorunk emléktáblájának avatására került sor. Köszönetet mondott azoknak a tagtársainak, akik anyagilag támogatták az emléktábla elkészítését.

Az emléktábla a hajdani Kémia Tanszék bejárata mellett került elhelyezésre. Megemlítette azoknak a tagtársainak a nevét is, akik a tanévnitőt kapták meg tiszteletdiplomájukat. Rubin diploma: *Erdős László*; vas diploma: *Bondor Antal*, *Czebei Sándor*, *S. Nagy László*, és *Tarjáné Tajnafői*

Anna; arany diploma: *Barátossy Gábor*, *Virágh János*, *Szikra Dezső*, *Gerely Ferenc* és *Zachar Miklós*.

Az egyéb napirendi pontok az alábbiak voltak. A *Hagyatéki bizottság* megkezdte munkáját. Célja, hogy az idős kollégáknál fellelhető, sokszor felbecsülhetetlen értékek megmaradjanak a szakma számára. A Bizottság munkájának szabályzattervezetét 2020-ban tervezzük betervezni az OEE Elnöksége felé. Az előterjesztés elkészítésének felelőse *Ormos Balázs*. Ebben a témakörben elnökünk tartja a kapcsolatot az OEE elnökével.

Köszönetet mondott elnökünk *Szabó Sándor* tagtársunknak a jól sikerült Velencei-tavi program megszervezéséért és azért, hogy ennek családtagok is résztvevői lehettek.

A rendezvényeinket – különféle okok miatt – néhány tagtársunk nem látogatta rendszeresen. A tagok részvételével kapcsolatosan szükséges a Műkö-

desi Szabályzat módosítása. Az előterjesztés decemberi határidővel készül el.

A jövő évre előzetesen két programra született javaslat: egyre az Észak-erdő területén Zemplénben, egyre pedig Gyöngyös térségében a Mátrában.

Halasy Gyula titkárunk tájékoztatást adott az október végi temetőlátogatásról. (A SZTTT tagjai a Farkasréti temetőben keresték fel elődeink sírjait.)

Ormos Balázs tájékoztatást adott a hagyatékozással kapcsolatos munka állásáról. Szerinte a kor lehetőségeinek megfelelően a tárgyak megfelelő elhelyezése mellett szükség van az audio és vizuális archiválás korszerű módszereit alkalmazni, ehhez megfelelő technikai háttér szükséges.

A program hivatalos részét követően kötetlen beszélgetés és a hagyományos tarokkparti zárta a szeniorok összejövetelét.

Gerely Ferenc, OEE SZTTT

Fotó: **Mohai Elek**

Megemlékezés dr. Bezzegh Lászlóról

A Geodézia és Kartográfia szakfolyóirat még 2018 áprilisában terjedelmes cikket közölt 100 éve született dr. Bezzegh László műszertervező, egyetemi tanár címmel. Bár a kerek évforduló már mögöttünk van, nem érdemtelen röviden megemlékeznünk szakmánk jeles alakjáról.

Bezzegh László 1917. augusztus 19-én, a dél-erdélyi Lugoson született, ahol atyja gimnáziumi tanár volt. A család 1920-ban kényszerűségből menekült Magyarországra, az apa Szombathelyen kapott tanári állást. Itt végezte az ifjú elemi és középiskolai tanulmányait, majd érettségi után Sopronban, az Erdőmérnöki Karra iratkozott be.

1938-ban mint harmadéves egyetemi hallgatót katonai szolgálatra hívták be. 1940-ben – nagy örömeire – felvették a légierőkhöz. A pilótaiskola elvégzése után zászlósi rangot kapott. 1941–1944 között repülőgép-vezetői elméleti és gyakorlati oktató Budaörsön és Marosvásárhelyen. 1945-ben a 101/2. sz. csatarepülő századhoz osztották be, önéletrajza szerint üzemanyag hiányában felszállni már nem tudott. Mikor az egységet Ausztriába vezényelték, azt titokban elhagyta és a háború végéig Sopronban rejtőzködött.

1946 őszén megnősült, felesége *Vértess Éva* volt. Tanulmányait az V. félév-

től velünk folytatta. A jó megjelenésű és szimpatikus firma hamar beolvadt a háborús események miatt erősen lecsökkent évfolyamba. *Fekete Zoltán* professzor előadásai alapján megírja az *Erdőrendezéstan* jegyzetét. 1948 őszén jeles eredménnyel oklevelet szerez.

Első munkahelyén az Erdészeti Tudományos Intézetben a fotogrammetria erdészeti alkalmazásával foglalkozott. *Madás András* javaslatára az Országos Erdészeti Főigazgatóság egy több hónapos nemzetközi fotogrammetriai tanfolyamra küldte Zürichbe. Ezt követően az Erdőrendezési Osztály vezetője lett.

1951-ben mint mérnök őrnagy a Honvéd Térképészeti Intézetben kutatási osztályvezető volt. 1953-ban saját kérésére leszerelt, tartalékos állományba került. Ezzel egyidejűleg a Magyar Optikai és Finomtechnikai Kutatólaboratórium munkatársaként a teodolitok és tachiméterek fejlesztésével foglalkozott.

1956-ban tagja volt a Forradalmi Bizottságnak, elbocsátották és katonai rangjában lefokozták. 1957-ben a Magyar Optikai Művekben hasonló kutató munkát végzett mint korábban, a MOM T_aD₁ és T_cD₁ megalkotásáért

(1958-ban a Brüsszeli Világkiállításon aranyérem) a kormány megosztott Kossuth-díj II. fokozattal jutalmazza.

1963-ban *Sébor János* utódként docens, majd a Földmérési Tanszék vezetője lett, Sopronban. Igen jó előadó és didaktikai érzékkel rendelkezett.

Szívesen foglalkozott a hallgatókkal, ápolta a selmeci hagyományokat. Egyetemi jegyzeteket és szakkikket írt erdészeti és geodéziai szaklapokba. 1966-ban műszaki tudományos kandidátusi címet nyert, 1978-ban nyugdíjba vonult.

Felesége elhunytával 1981-ben új házasságot kötött az egyetem fotóla-

borában dolgozó *Németh Irén*nel, aki két gyermekét, Zsilvölgyi Csabát és Andreát hozza a házasságba. Gondos nevelőapa volt. Tíz boldog évet éltek együtt. 1990. május 27-én Zalacsányban helyezték nyugalomba. Katonai rendfokozatát posztumuszként kapta vissza.

A hálás utókor halála 20 éves évfordulóján, 2010-ben leplezte le mellszobrát a botanikus kertben, mint a Bezzegh-szellemiség jelképét.

Dr. Erdős László
okl. erdőmérnök